

خودآموز آزمون

اصول بازار سرمایه «جلد اول»

ویژه داوطلبان آزمون گواهینامه‌های حرفه‌ای بازار سرمایه

جلد اول شامل:

- ❑ فهم و تحلیل صورت‌های مالی
- ❑ روش‌های کمی مقدماتی
- ❑ مقدمات امور مالی شرکتی
- ❑ مقررات اصول بازار سرمایه

رضا مناجاتی محسن طورانی
محسن مطمئن

فهرست مطالب

بخش اول- فهم و درک صورت‌های مالی فصل ۱: تعاریف، مفاهیم و عناصر تشکیل دهنده صورتهای مالی ۱۱ الف. اهداف گزارشگری مالی ۱۱ ب. صورت‌های مالی اساسی و عناصر تشکیل دهنده آنها ۱۴ ج. سایر منابع در دسترس تحلیل گر به غیر از صورت‌های مالی ۱۴ د. تعاریف اساسی انواع دارایی، بدهی، سرمایه، درآمد، هزینه و سود ۱۸ سوالات فصل ۱ ۲۰ پاسخ سوالات فصل ۱ ۲۴
فصل ۲: ساز و کارهای گزارشگری مالی ۲۷ الف. طبقه‌بندی حساب‌ها به عناصر صورت‌های مالی ۲۸ ب. توصیف معادله حسابداری به شکل ساده و به شکل سطح یافته ۳۰ ج. توصیف فرآیند ثبت مبادلات تجاری با استفاده از سیستم حسابداری مبتنی بر معادله حسابداری ۳۱ د. حسابداری مبنای تعهدی در مقابل حسابداری مبنای نقدی ۳۹ ه. توصیف روابط میان صورت سود و زیان، صورت وضعیت مالی، صورت جریان‌های نقدی و صورت تغییرات در حقوق مالکانه (سرمایه) ۴۸ و. توصیف جریان اطلاعات در یک سیستم حسابداری ۵۱ ز. کاربرد تئیین فرآیند حسابداری در تجزیه و تحلیل اوراق بهادر ۵۱ سوالات فصل ۲ ۵۲ پاسخ سوالات فصل ۲ ۶۰
فصل ۳: درک صورت سود و زیان ۶۷ الف. عناصر صورت سود و زیان ۶۷ ب. اشکال ارائه صورت سود و زیان ۶۹ ج. اصول کلی شناسایی درآمد بر مبنای حسابداری تعهدی و تشریح کاربردهای خاص آن و کارکردهای آن در تجزیه و تحلیل مالی ۷۴ د. مفاهیم برای تحلیل گران مالی ۷۴ سوالات فصل ۳ ۷۵ پاسخ سوالات فصل ۳ ۸۴ پیوست) استاندارد حسابداری شماره ۱: ارائه صورتهای مالی ۹۰
بخش دوم- روش‌های کمی مقدماتی فصل ۷: ارزش زمانی پول ۲۱۳ ۲۱۳ ارزش آتی پول ۲۱۴ ارزش آتی اقساط مساوی ۲۱۵ ارزش فعلی پول ۲۱۶ ارزش فعلی اقساط مساوی ۲۲۲ سوالات فصل ۷ ۲۲۹ پاسخ سوالات فصل ۷ فصل ۸: آمار توصیفی / تعاریف ۲۴۱ ۲۴۴ انواع متغیرها ۲۴۶ مقیاس ۲۴۸ حدود طبقات ۲۵۰ انواع فراوانی ۲۵۲ مشخص کنندهای عددی ۲۷۵ معیارهای پراکندگی ۲۷۵ انواع پارامترهای پراکندگی ۲۸۶ تصحیح شیارد ۲۸۸ کاربردهای انحراف معیار ۲۹۱ روش حل مسائل کاربردی چیزی شف ۲۹۴ معیارهای پراکندگی نسبی ۳۰۳ نمودارهای آماری ۳۱۰ احتمال ۳۱۱ قضیه بیز ۳۱۴ امید ریاضی ۳۱۶ ارزش پولی مورد انتظار ۳۱۶ نسبت شارب ۳۱۸ سوالات فصل ۸ ۳۳۰ پاسخ سوالات فصل ۸ بخش سوم- مقدمات مالی شرکتی فصل ۹: تجزیه و تحلیل نقطه سر به سر و اهرم‌ها ۳۵۳ ۳۵۳ تجزیه و تحلیل نقطه سریه‌سر و اهرم ۳۵۶ تجزیه و تحلیل نقطه سریه‌سر و اهرم‌ها ۳۶۲ کاربرد درجه اهرم عملیاتی ۳۶۲ ریسک تجاری کاربرد اهرم مالی بخش چهارم- مقررات اصول بازار سرمایه فصل ۱۳: قوانین و مقررات مرجع ۵۰۱ ۵۰۱ قانون بازار اوراق بهادر جمهوری اسلامی ایران

دستور العمل شناسایی و ثبت نهادهای مالی فعال در بازار اوراق بهادر نزد سازمان بورس.....	۵۷۷.....	آین نامه اجرایی قانون بازار اوراق بهادر.....	۵۱۴.....
دستور العمل ثبت، نگهداری و گزارش دھی استناد، مدارک و اطلاعات توسط اشخاص تحت نظارت.....	۵۸۳.....	قانون توسعه ابزارها و نهادهای مالی جدید به منظور تسهیل اجرای سیاستهای کلی اصل ۴۴ قانون اساسی.....	۵۱۶.....
فصل ۱۴: اختلافات، تخلفات و جرایم.....	۵۹۳.....	فصل ۱۴: قوانین و مقررات حاکم بر ناشران.	۵۲۳.....
دستورالعمل رسیدگی به اختلافات در کانون کارگزاران بورس و اوراق بهادر.....	۵۹۳.....	اصلاحیة قانون تجارت.....	۵۲۳.....
مصوبه درخصوص مرجع حل اختلافات فعالان بازار اوراق بهادر فاقد کانون مربوطه.....	۵۹۶.....	ضوابط نظارت سبا بر فرآیند تاسیس و افزایش سرمایه شرکت سهامی عام.....	۵۶۴.....
دستورالعمل رسیدگی به تخلفات اشخاص موضوع ماده ۳۵ قانون بازار اوراق بهادر ج.ا. و دیگر اشخاص تحت نظارت سازمان.....	۵۹۶.....	دستورالعمل اجرایی فصل ششم قانون بازار اوراق بهادر جمهوری اسلامی ایران.....	۵۷۳.....
دستورالعمل شناسایی مشتریان در بازار سرمایه.....	۶۰۳.....	مقررات عضویت در کانون کارگزاران بورس و اوراق بهادر.....	۵۷۳.....
		تصویب مربوط به تعریف سرمایه‌گذار نهادی.....	۵۷۶.....

تعاریف، مفاهیم و عناصر تشکیل دهنده صورت‌های مالی

الف. اهداف گزارشگری مالی

نقش عمومی حسابداری و گزارشگری مالی چنین است که این فرآیند باید اطلاعاتی مفید برای استفاده‌کنندگان بروز سازمانی که اقدام به اتخاذ تصمیمات تخصیص منابع می‌نمایند، فراهم آورد. حسابداری و گزارشگری مالی باید اطلاعاتی منصفانه (بی طرفانه و بدون جانبداری) در اختیار قرار دهد تا تخصیص اثربخش منابع محدود در بازارهای سرمایه و سایر بازارها را بهبود بخشد. **اهداف گزارشگری مالی** با برآورده ساختن این نقش در ارتباط هستند و در جهت مقاصد عام گزارشگری مالی توسط واحدهای تجاری حرکت می‌کنند. مقاصد عام گزارشگری مالی یعنی گزارش همه منظوره چهار صورت مالی اساسی و یادداشت‌های توضیحی که استفاده‌کنندگان عمومی دارد (در مقابل صورت‌های مالی با منظور خاص که استفاده‌کننده مشخصی دارد مثل اظهارنامه مالیاتی که استفاده‌کننده خاص آن دولت است).

صورت‌های مالی بخش اصلی فرآیند گزارشگری مالی را تشکیل می‌دهد. به بیان دیگر صورت‌های مالی، هسته اصلی گزارشگری مالی است. در حال حاضر یک مجموعه کامل صورت‌های مالی شامل صورت وضعیت مالی (ترازنامه)، صورت سود و زیان، صورت سود و زیان جامع، صورت جریان‌های نقدی، صورت تغییرات در حقوق مالکانه و همچنین یادداشت‌های توضیحی می‌باشد. دیگر موارد تشکیل دهنده گزارشگری مالی مواردی از قبیل گزارش مدیران درباره فعالیت واحد تجاری و گزارش تحلیلی مدیران می‌باشد که همراه با گزارش حسابرس (و حسب مورد گزارش بازرس قانونی) و صورت‌های مالی، مجموعه‌ای تحت عنوان گزارش مالی سالانه را تشکیل می‌دهد. در مفاهیم نظری گزارشگری مالی، اهداف صورت‌های مالی بدین شرح است: «ارائه اطلاعاتی تلخیص و طبقه‌بندی شده درباره وضعیت مالی، عملکرد مالی و انعطاف پذیری مالی واحد تجاری که برای طیفی گسترده از استفاده‌کنندگان صورت‌های مالی در اتخاذ تصمیمات اقتصادی مفید واقع شود. صورت‌های مالی هم چنین نتایج وظیفه مباشرت مدیریت یا حسابدهی آن‌ها در قبال منابعی که در اختیارشان قرار گرفته منعکس می‌کند.»

استفاده‌کنندگان صورت‌های مالی به اشخاصی اطلاق می‌شود که جهت رفع نیازهای اطلاعاتی متفاوت خود از صورت‌های مالی استفاده می‌کنند. استفاده‌کنندگان صورت‌های مالی، طیفی گسترده هستند که تأمین نیازهای اطلاعاتی خاص آن‌ها از طریق صورت‌های مالی ناممکن است و بنابراین تأکید بر نیازهای مشترک است. همه استفاده‌کنندگان به نوعی به وضعیت مالی، عملکرد مالی و انعطاف پذیری مالی واحد تجاری علاقه‌مند هستند.

سرمایه‌گذاران، اعطاقنندگان تسهیلات مالی، تأمین‌کنندگان کالا و خدمات و سایر بستانکاران، مشتریان، کارکنان واحد تجاری، دولت و سایر استفاده‌کنندگان نظیر بورس اوراق بهادار، کارگزاران بورس، تحلیل‌گران مالی، پژوهشگران و... از استفاده‌کنندگان صورت‌های مالی می‌باشند. نقش تجزیه و تحلیل صورت‌های مالی، استفاده از اطلاعات مندرج در صورت‌های مالی همراه با سایر اطلاعات مربوط به منظور اخذ تصمیمات اقتصادی است. تحلیل‌گران با استفاده از اطلاعات صورت‌های مالی، عملکرد گذشته شرکت و وضعیت فعلی را ارزیابی می‌کنند تا پیرامون توانایی شرکت در کسب سود و ایجاد جریان نقد در آینده اظهار نظر کنند.

اتخاذ تصمیمات اقتصادی توسط استفاده‌کنندگان صورت‌های مالی مستلزم ارزیابی توان واحد تجاری جهت ایجاد وجه نقد و زمان قطبیت ایجاد آن می‌باشد. ارزیابی توان ایجاد وجه نقد از طریق تمرکز بر وضعیت مالی، عملکرد مالی و جریان‌های نقدی واحد تجاری و استفاده از آن‌ها در پیش‌بینی جریان‌های نقدی مورد انتظار و سنجش انعطاف‌پذیری مالی تسهیل می‌گردد.

وضعیت مالی یک واحد تجاری در برگیرنده منابع اقتصادی تحت کنترل آن، ساختار مالی آن، میزان نقدینگی و توان بازپرداخت بدھی‌ها و ظرفیت سازگاری آن با تغییرات محیط عملیاتی است. اطلاعات درباره وضعیت مالی در صورت وضعیت مالی ارائه می‌شود. **عملکرد مالی** واحد تجاری در برگیرنده بازده حاصل از منابع تحت کنترل واحد تجاری است. اطلاعات درباره عملکرد مالی در صورت سود و زیان و صورت سود و زیان جامع ارائه می‌شود. اطلاعات در مورد جریان‌های نقدی در صورت جریان وجه نقد ارائه می‌شود. این اطلاعات از جنبه ای دیگر عملکرد مالی واحد تجاری را از طریق انعکاس مبالغ و منابع اصلی جریان‌های ورودی و خروجی وجه نقد به نمایش می‌گذارد.

انعطاف‌پذیری مالی عبارت از توانایی واحد تجاری مبنی بر اقدام مؤثر جهت تغییر میزان و زمان جریان‌های نقدی آن می‌باشد، به گونه‌ای که واحد تجاری بتواند در قبال رویدادها و فرصت‌های غیرمنتظره واکنش نشان دهد. مجموعه صورت‌های مالی، اطلاعاتی را که جهت ارزیابی انعطاف‌پذیری واحد تجاری مفید است، منعکس می‌کند.

همان‌طور که پیش از این گفته شد، ارائه اطلاعات منصفانه جهت تسهیل در تخصیص اثربخش منابع محدود (فرآیند تصمیم‌گیری بهینه) از اهداف گزارشگری مالی می‌باشد. باید توجه داشت که این اهداف گزارشگری مالی در بطن ساختار تئوریک حسابداری و محیط حسابداری معنا و مفهوم پیدا می‌کند. در محیط حسابداری، مفروضات محیطی وجود دارند که با پذیرفتن این مفروضات می‌توان اهداف گزارشگری مالی و در نتیجه خصوصیات کیفی اطلاعات مالی و عناصر صورت‌های مالی را شناسایی نمود. چهار فرض اصلی در حسابداری عبارتند از: فرض شخصیت حسابداری، فرض دوره مالی، فرض تداوم فعالیت و فرض واحد پولی. در ادامه توصیف مختصری از هر کدام یک از مفروضات اصلی حسابداری خواهیم داشت.

فرض شخصیت حسابداری

بنیان فرض شخصیت حسابداری بر این موضوع استوار است که حسابداران برای یک شخصیت حسابداری مشخص، به حسابداری و گزارش اطلاعات مالی می‌پردازند. فرض شخصیت حسابداری، مرزها و محدودیت‌های موجود پیرامون اطلاعات صورت‌های مالی یک شخصیت حسابداری مشخص را در اختیار می‌گذارد. به عنوان مثال می‌دانیم

که فعالیت‌های اقتصادی یک واحد تک مالکی باید به طور مجزا از فعالیت‌های اقتصادی شخصی مالک آن در نظر گرفته شود. باید توجه داشت شخصیت حسابداری که گزارش‌های مالی برای آن تهیه می‌شود، لزوماً یک شخصیت حقوقی نیست. به عنوان مثال با توجه به شرایط، شخصیت حسابداری می‌تواند یک شرکت سهامی (یک شخصیت حقوقی)، بخش یا دایره‌ای از یک شرکت سهامی (قسمتی از یک شخصیت حقوقی)، و یا گروهی از شخصیت‌های حقوقی (که برای آنها صورت‌های مالی تلفیقی تهیه می‌شود)، باشد.

فرض دوره مالی

جنبه دیگر محیط اقتصادی این است که استفاده‌کنندگان از صورت‌های مالی شامل سرمایه‌گذاران، اعتباردهنده‌گان و سایر گروه‌ها به طور مداوم به انجام تصمیمات تخصیص منابع مشغول بوده و به اطلاعات مالی به موقع به منظور تصمیم‌گیری بهینه نیازمندند. در واقع، استفاده‌کنندگان از صورت‌های مالی هستند که به دلیل نیاز به اطلاعات سالانه، فصلی و یا حتی ماهانه، فرض دوره مالی را به واحدهای تجاری گزارشگر تحمیل می‌کنند. فرض دوره مالی بر این تصور مبتنی است که فعالیت‌های اقتصادی واقع شده در عمر طبیعی یک شخصیت حسابداری، به منظور مقاصد گزارشگری مالی. به دوره‌های زمانی مصنوعی و ساختگی متعدد قابل تقسیم می‌باشند. به عنوان مثال می‌دانیم که فعالیت‌های درآمدزای واحد تجاری به شکل پیوسته و بدون وقفه صورت می‌گیرند. اما فرض می‌شود که می‌توان به طور سالانه یا فصلی، گزارش معقولی از درآمد ایجاد شده ارائه داد.

فرض تداوم فعالیت

معمولأً انتظار واحدهای تجاری این است که به طور دائمی به فعالیت ادامه دهنند. هر چند ممکن است برخی شرکتها با مشکلات مالی مواجه شده عملیات خود را متوقف کنند، اما چنین شرایطی در روال عادی تجاری انتظار نمی‌رود. فرض تداوم فعالیت بدین معناست که در صورت عدم وجود شواهد مغایر، فرض می‌شود واحد تجاری تا ایندهای نامعلوم به عملیات ادامه خواهد داد. این آینده نامعلوم حداقل تا زمانی است که واحد تجاری بتواند به برنامه‌ها، تعهدات و قراردادهای خود عمل نماید.

می‌توان فرض تداوم فعالیت را به طرز تفکر مردم در رابطه با طول عمرشان تشبیه کرد. اغلب مردم انتظار مردم در آینده‌ای نزدیک را ندارند و به این واسطه، امور خود را با این فرض که عمری نامعلوم (و نه ابدی) خواهند داشت، اداره می‌کنند. به همین ترتیب، حسابداران نیز فرض می‌کنند شخصیت حسابداری عمری غیرقابل تعیین خواهد داشت، مگر اینکه شواهدی خلاف این موضوع وجود داشته باشد.

فرض واحد پولی (اندازه‌گیری بر حسب پول)

در کشور ما مبادلات در قالب ریال صورت می‌گیرد. بنابراین حسابداران فرض می‌کنند تعداد ریال‌ها باید اندازه و حجم نتایج فعالیت‌های اقتصادی یک واحد حسابداری را نشان دهد و آن نتایج باید به ریال گزارش شوند. فرض واحد پولی بیان می‌دارد ریال از ویژگی مشترک تمام واحدهای اندازه‌گیری پذیرفته شده مانند متر و کیلوگرم (یعنی ثبات و تغییرناپذیری طی زمان) بهرمند است.